

ETISK RÅD

AVGJØRELSE I SAK NR. 2015/7

Klager: X

Innklaget: Pareto Securities AS
Postboks 1411 Vika
0115 Oslo

Saken gjelder: Klage på informasjon gitt i forbindelse med investering i et eiendomsprosjekt i Romania.

Etisk Råd er satt med følgende medlemmer:

Geir Woxholth (Prof. dr. juris) (leder)
Per Christian Johannesen
Arne Lien
Inger Oddny Nergård

I

Saken gjelder klage på informasjon gitt i forbindelse med investering i et eiendomsprosjekt i Romania.

II

Klagers anførsler:

Klager hevder at Pareto Securities AS (Pareto) solgte aksjer i eiendomsprosjektet Romania Invest AS (RIAS) som en «*sikker investering som garantert skulle gi bedre avkastning enn bankrenten og mere til*». Klager krever at Pareto dekker hans tap knyttet til prosjektet.

Klager opplyser at han i 2006 kjøpte 10.020 aksjer i RIAS for kr 50 pr aksje; til sammen kr 501.000. Tap etter salg av aksjene var kr 500.0635. Det var Pareto som utarbeidet prospektet i 2006, hvor klager mener det fremgår at han ble lovet en forventet avkastning på internrente etter skatt på 17-24%, med løpende utbetalinger med en definert tidshorisont på opptil 5 år.

Klager opplyser at RIAS skulle bygge en rekke leilighetskomplekser og boligblokker av forholdsvis høy standard i Romania. Prosjektet skulle i teorien tjene gode penger på at Romania var forventet å få en økonomisk opptur etter at landet ble EU-medlem i 2007. Oppturen uteble, byggeprosjekter ble forsinket og det ble vanskelig å få solgt leilighetene.

I følge klager måtte RIAS hente inn ny kapital to ganger for at selskapet skulle klare å betjene gjelden sin. I november 2012 forsøkte Y AS å kjøpe opp RIAS ved å tilby kr 1 pr aksje, men oppkjøpet ble den gang kansellert. I januar 2013 kom Y AS med et nytt tilbud, og oppkjøpet ble gjennomført. Y AS eier nå 55% av RIAS.

Når det gjelder spørsmål om hvorfor klager ikke har klaget inn saken for Etisk Råd på et tidligere tidspunkt, anfører klager følgende: da han som privatperson ikke har hatt de rette forutsetningene til å kunne skaffe seg de nødvendige kunnskaper om forhold det klages over, samt sine rettigheter. Det var først da klager ble kontaktet av «Klagehjelpen», at han ble gjort oppmerksom på at han kunne klage. Han klaget saken inn for Pareto 10. juli 2015. Etter å ha fått avslag fra Pareto, fremsatte han klage for Etisk Råd 20. august 2015.

III

Innklagedes anførsler:

Pareto viser til at et eventuelt krav mot foretaket for lengst ville vært foreldet, da erstatningskrav etter foreldelsesloven som utgangspunkt foreldes tre år etter den dag skadelidte fikk eller burde ha skaffet seg nødvendig kunnskap om skaden og den ansvarlige. Pareto viser til at «skaden» i mange år må ha vært klar for klager. Saksforholdet strekker seg tilbake til 2006, og Pareto viser til at aksjene har hatt svært liten verdi, jf opplysningen i klagen om at Y AS i 2012 tilbød kr 1 per aksje. Pareto viser også til at Paretos rolle i saken lenge har vært kjent for klager, jf. den oversendte presentasjonen.

På bakgrunn av ovennevnte anfører Pareto at kravet er foreldet i henhold til behandlingsreglene for Etisk Råd § 3-2. Sett hen til at saksforholdet er såpass gammelt, ser

ikke Pareto at det foreligger særlige grunner som tilsier at Etisk Råd skal behandle klagen til tross for at klagefristen er oversittet.

For øvrig opplyser Pareto at foretaket ikke solgte aksjer i RIAS til klager, men at Pareto var tilrettelegger i en emisjon i selskapet høsten 2006. I denne forbindelse deltok Pareto i utarbeidelsen av et prospekt og en investorpresentasjon. Pareto viser til at det i dette materialet helt klart fremkommer at prosjektet er beheftet med risiko og at den forventede avkastningen vil avhenge av at en rekke forutsetninger slår til.

Pareto hevder at det ikke hefter noen feil ved foretakets tilretteleggerarbeid.

IV

Etisk Råd bemerker:

Klager sendte inn klage til Etisk Råd 20. august 2015. Pareto innga tilsvaer 25. august 2015. I tillegg til dette har partene kommentert hverandres anførsler i samsvar med behandlingsreglene for Etisk Råd § 3-3 tredje ledd.

Når det gjelder klagers anmodning om erstatning, presiseres det på generelt grunnlag at det ligger utenfor Rådets kompetanse å treffe beslutning om erstatning eller om annen kompensasjon skal ytes jf. behandlingsreglene § 4-1 første ledd.

Videre viser Rådet til at det i utgangspunktet gjelder en foreldelsesfrist på ett år for innsendelse av klage til Etisk Råd, jf. behandlingsreglene § 3-2. Foreldelsesfristen løper fra det tidspunkt klageren fikk eller burde skaffet seg nødvendig kunnskap om det forhold som påklages, jf. behandlingsreglene § 3-2.

Etisk Råd legger til grunn at klager må ha vært klar over utviklingen og fallet i aksjeverdien i RIAS senest da Fredensborg Eiendom fremsatte sitt oppkjøpstilbud i november 2012, og således allerede da hadde en oppfordring til å fremsette en klage.

På bakgrunn av ovennevnte finner Rådet at saken er foreldet.

Når særlig grunner taler for det, kan imidlertid Rådet ta en sak til behandling selv om fristen for fremsettelse av klage er oversittet. Spørsmålet er således om det etter en konkret vurdering foreligger «særlig grunner» i samsvar med behandlingsreglene § 3-2 siste setning.

Klager anfører følgende som «særlig grunn»: *«Som privatperson må jeg innrømme og erkjenne at jeg ikke har hatt de rette forutsetningene til å kunne ha skaffet meg tidligere de nødvendige kunnskap om forholdet det klages over og mine rettigheter før jeg nylig ble gjort oppmerksom på dette av Klagehjelpen.»*

Etisk Råd viser til at klager var kjent med omstendighetene som foranlediget klagen lenge før saken ble oversendt Etisk Råd, og anser ikke klagers anførsel i denne forbindelse som en «særlig grunn». Når det gjelder klagers anførsel om at han ikke hadde kunnskap om sine rettigheter, legger Rådet til grunn at klager her viser til «klageadgangen», og manglende kunnskap om denne. Etisk Råd er av den oppfatning at klager hadde en oppfordring til å kontakte Pareto dersom han mente at foretaket var ansvarlig for hans tap, og anser ikke

eventuell manglende kunnskap om klageadgangen til Etisk Råd som en «særlig grunn» i det foreliggende tilfellet.

På bakgrunn av sakens dokumenter finner Rådet heller ikke at det foreligger andre forhold hos klager eller forhold hos Pareto som tilsier at klagen bør realitetsbehandles, til tross for at foreldelsesfristen er oversittet. Rådet er på denne bakgrunn kommet til at klagen må avvises som foreldet, jf. behandlingsreglene § 3-2.

Etisk Råd har etter dette fattet følgende vedtak:

Klagen avvises.

Oslo, den 18. januar 2016